



ZAKON



O DRŽAVLJANSTVU BOSNE I HERCEGOVINE

I - POGLAVLJE

Opšte odredbe

Član 1.

Ovim zakonom se uređuju uslovi za sticanje i prestanak državljanstva Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: državljanstvo BiH) u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine. Zakoni o državljanstvu koje donose Entiteti moraju biti u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine i ovim zakonom.

Član 2.

Svi državljani Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske (u daljem tekstu: Entiteti) su samim tim i državljani BiH.

Promjena državljanstva jednog Entiteta u državljanstvo drugog Entiteta nema uticaja na državljanstvo BiH.

Član 3.

Svi državljani BiH uživaju ista ljudska prava i osnovne slobode kao što je to određeno Ustavom Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustav) i uživaće zaštitu ovih prava na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine, pod istim uslovima i bez obzira na njihovo entitetsko državljanstvo.

Član 4.

Državljanji BiH mogu imati državljanstvo druge države, pod uslovom da postoji bilateralni sporazum između BiH i te države kojim se to pitanje uređuje, a koji je odobrila Parlamentarna skupština u skladu sa članom IV 4. d) Ustava.

II – POGLAVLJE

Sticanje državljanstva BiH

Opšti principi

Član 5.

Državljanstvo BiH u skladu sa odredbama ovog zakona stiče se:

1. porijeklom;
2. rođenjem na teritoriji BiH;
3. usvajanjem;
4. putem naturalizacije;
5. putem međunarodnog sporazuma.

Sticanje državljanstva porijeklom

Član 6.

Dijete rođeno nakon stupanja na snagu Ustava stiče državljanstvo BiH porijeklom:

1. čija su oba roditelja bili državljani BiH u vrijeme rođenja djeteta, bez obzira na mjesto njegovog rođenja;

2. čiji je jedan roditelj bio državljanin BiH u vrijeme rođenja djeteta i dijete je rođeno na teritoriji BiH;

3. čiji je jedan roditelj bio državljanin BiH u vrijeme djetetovog rođenja, a dijete je rođeno u inostranstvu, ako bi ono inače bilo bez državljanstva;

4. rođeno u inostranstvu, a čiji je jedan roditelj bio državljanin BiH u vrijeme djetetovog rođenja, pod uslovom da do vremena kada napuni 23 godine:

- bude registrovano u svrhu evidentiranja BiH državljanina kod kompetentnih vlasti u BiH u zemlji ili inostranstvu;
- ima stalno mjesto boravka na teritoriji BiH.

Sticanje državljanstva rođenjem na teritoriji BiH

Član 7.

1. Državljanstvo BiH biće dodijeljeno djetetu koje je rođeno ili nađeno na teritoriji BiH nakon stupanja na snagu Ustava i čija su oba roditelja nepoznata ili nepoznatog državljanstva ili bez državljanstva, ili ako je dijete bez državljanstva.

2. Pod uslovima iz stava 1. ovog člana dijete će izgubiti državljanstvo BiH ako do dobi od 14 godina to dijete putem porijekla dobije državljanstvo druge države.

Usvojena djeca

Član 8.

Dijete mlađe od 18 godina koje je u potpunosti usvojio državljanin BiH nakon stupanja na snagu Ustava stiče državljanstvo BiH.

Sticanje državljanstva naturalizacijom

Član 9.

Stranac koji je podnio zahtjev za sticanje državljanstva BiH može steći državljanstvo naturalizacijom ako ispunjava slijedeće uslove:

1. da je napunio 18 godina starosti;
2. da ima prijavljeno stalno mjesto boravka na teritoriji BiH najmanje 8 godina prije podnošenja zahtjeva;
3. da poznaje jedan od jezika ustavotvornih naroda BiH;
4. da mu nije izrečena mjera bezbjednosti protjerivanja stranaca iz zemlje ili zaštitna mjera udaljivanja stranaca sa teritorije BiH od strane organa čiji je legalitet uspostavljen Ustavom i da je ova odluka još uvijek na snazi;
5. da nije osuđivan na izdržavanje kazne za krivična djela sa predomišljajem na duže od tri godine u periodu od 8 godina od podnošenja zahtjeva;

6. da se odreknu ili na neki drugi način izgube svoje ranije državljanstvo nakon sticanja BiH državljanstva, osim ako bilateralni sporazum iz člana 14. ne predviđa drugačije. Odricanje ili gubitak ranijeg državljanstva se neće zahtijevati ako ovo nije dozvoljeno ili se ne može razumno zahtijevati.

Sticanje državljanstva olakšanom naturalizacijom

Član 10.

Bračni drug državljanina BiH - stranac, može steći državljanstvo BiH pod sljedećim uslovima:

1. da je brak trajao najmanje pet godina prije podnošenja zahtjeva i da još uvijek traje u momentu podnošenja zahtjeva;
2. da se odrekne ili na neki drugi način izgubi svoje ranije državljanstvo nakon sticanja BiH državljanstva, osim ako to nije drugačije riješeno bilateralnim sporazumom iz člana 14. Odustajanje ili prestanak ranijeg državljanstva se ne zahtijeva ako to nije dopušteno ili se ne može razumno zahtijevati;
3. da ima stalno mjesto boravka najmanje u posljednje tri godine na teritoriji BiH.

Član 11.

1. Dijete mlađe od 18 godina čiji je jedan roditelj stekao državljanstvo Bosne i Hercegovine ima pravo da dobije državljanstvo BiH naturalizacijom ako stalno boravi na teritoriji BiH.

2. Roditelj koji ima državljanstvo BiH može tražiti sticanje državljanstva BiH u ime maloljetnog djeteta u skladu sa stavom 1. ovog člana. Ako je dijete starije od 14 godina, zahtijeva se njegov pristanak.

Član 12.

Sljedeća lica imaju pravo da dobiju državljanstvo BiH na osnovu zahtjeva bez ispunjavanja uslova iz člana 9. st. 2. i 6.:

1. emigranti koji su se vratili u Bosnu i Hercegovinu,
2. prva i druga generacija potomaka lica navedenih u stavu 1. koja su se vratila u Bosnu i Hercegovinu.

Bračni drug lica navedenog u stavu 1. ovog člana, ima pravo na sticanje državljanstva BiH na osnovu molbe bez ispunjavanja zahtjeva iz člana 9. stav 2. ukoliko ispuni uslove člana 10. st. 1. i 2.

Član 13.

Ako se u pojedinačnim slučajevima naturalizacija lica smatra od naročite koristi za Bosnu i Hercegovinu, lice može steći državljanstvo bez ispunjavanja zahtjeva iz člana 9. st. 1., 2. i 6.

Član 14.

U svim slučajevima gdje ovaj zakon propisuje gubitak ranijeg državljanstva licima koja stiču BiH državljanstvo, takvim licima će biti dozvoljeno da i dalje zadrže državljanstvo ranije države gdje god je to omogućeno bilateralnim sporazumom između BiH i te države koji je odobrila Parlamentarna skupština u skladu sa članom IV 4. d) Ustava Bosne i Hercegovine.

III – POGLAVLJE

Prestanak BiH državljanstva

Član 15.

Državljanstvo se ne može izgubiti ako bi lice koje je u pitanju time ostalo bez državljanstva (apatrid), osim u slučaju utvrđenim članom 23. stav 1.

Član 16.

Državljanstvo Bosne i Hercegovine prestaje:

- a) po sili zakona,
- b) odricanjem,

- c) otpustom,
- d) oduzimanjem,
- e) međunarodnim sporazumom.

Prestanak državljanstva po sili zakona

Član 17.

Državljanstvo BiH gubi se dobrovoljnim sticanjem drugog državljanstva, ukoliko se ne određuje drugačije bilateralnim sporazumom zaključenim između BiH i te države koji je odobrila Parlamentarna skupština u skladu sa članom IV 4. d) Ustava.

Član 18.

Državljanstvo BiH prestaje djetetu ako nakon potpunog usvajanja stekne državljanstvo druge države.

Odricanje

Član 19.

1. Građanin koji je napunio 18 godina, koji živi u inostranstvu i ima državljanstvo druge države, ili mu je zagarantovano sticanje državljanstva druge države, ima pravo da se odrekne BiH državljanstva.

2. Djetetu koje živi u inostranstvu i ima državljanstvo druge države ili mu je isto zagarantovano prestaje državljanstvo BiH odricanjem na zahtjev oba roditelja kojima je državljanstvo BiH prestalo odricanjem, ili na zahtjev jednog roditelja kojem je državljanstvo prestalo odricanjem, ako je drugi roditelj mrtav ili je izgubio roditeljsko pravo ili je stranac ili lice bez državljanstva ili na zahtjev usvojioca ako mu je prestalo državljanstvo BiH odricanjem i odnos između usvojioca i usvojenog djeteta je odnos potpunog usvojenja. Ako je dijete starije od 14 godina, zahtijeva se njegov pristanak.

3. U slučajevima iz st. 1. i 2. ovog člana, državljanstvo BiH prestaje licu kada nadležni organ utvrdi da su ispunjeni potrebni uslovi iz stavova 1. i 2. ovog člana i stranci dostavi obavijest o tome.

Član 20.

Odluka o odricanju može biti poništena na zahtjev lica koje je u pitanju, a koje je napustilo BiH, ako to lice nije steklo strano državljanstvo u vremenskom periodu od jedne godine od dana kad je izgubilo državljanstvo BiH odricanjem.

Otpust

Član 21.

Otpust iz BiH državljanstva može biti odobren na osnovu zahtjeva licu koje živi na teritoriji BiH, koje ispunjava sljedeće uslove:

1. da ima 18 godina;
2. da se protiv njega ne vodi krivični postupak zbog učinjenog krivičnog djela koje se goni po službenoj dužnosti, ili ako je osuđen na kaznu zatvora u BiH, da tu kaznu izdržava;
3. da je izmirio sve nužne doprinose, poreze ili druge zakonske obaveze plaćanja utvrđene pravnosnažnim odlukama nadležnih organa;
4. da je stekao ili mu je garantovano državljanstvo druge države;
5. da je ispunio svoje vojne obaveze.

Član 22.

Djetetu mlađem od 18 godina koje je steklo, ili kojem je zagarantovano sticanje državljanstva druge države, i koje još

uvijek živi na teritoriji BiH, prestaje državljanstvo BiH otpustom na zahtjev:

1. oba roditelja čije je državljanstvo BiH prestalo otpustom;
 2. jednog roditelja čije je državljanstvo BiH izgubljeno otpustom, ako drugi roditelj nije živ, ili su mu oduzeta roditeljska prava, ili je stranac ili lice bez državljanstva;
 3. jednog roditelja, koji izvršava roditeljske dužnosti i čije BiH državljanstvo je izgubljeno otpustom, a drugi roditelj koji je državljanin BiH, se slaže;
 4. usvojioca ako mu je državljanstvo BiH prestalo otpustom, a odnos između usvojioca i usvojenog djeteta predstavlja odnos potpunog usvojenja.
- Ako je dijete starije od 14 godina, u st. 1., 2. i 3. zahtijeva se njegov pristanak.

Oduzimanje

Član 23.

Državljanstvo BiH može biti oduzeto u slijedećim slučajevima:

1. ako je državljanstvo Bosne i Hercegovine stečeno pomoću prevare, lažnih informacija ili skrivanjem bilo koje relevantne činjenice koja se može odnositi na podnosioca zahtjeva,
2. kad državljanin BiH vrši dobrovoljnu službu u stranim vojnim snagama uprkos pravne zabrane takve službe,
3. kad je državljanstvo BiH stečeno nakon stupanja na snagu ovog zakona, bez ispunjenja uslova iz čl. 9. i 10,
4. kad je državljanin osuđen pravosnažnom presudom suda u BiH, radi preduzimanja radnji kojima se narušavaju ustavni poredak i sigurnost BiH, ili kad je osuđen radi članstva u organizaciji koja preduzima takve radnje, pod uslovom da takve radnje ozbiljno štete vitalnim interesima BiH,
5. kad je državljanin osuđen pravosnažnom presudom suda u BiH za krivično djelo koje uključuje krijumčarenje vatrenog oružja, eksploziva, radioaktivnog materijala ili narkotičkih sredstava i psihogenih supstanci; ili ilegalni prevoz i trgovinu materijalima i opremom za proizvodnju oružja ili drugih sredstava masovnog uništenja; ili ilegalni ulazak u BiH, ostanak ili izlazak iz BiH pojedinca ili grupa; ili organizuje ili učestvuje u trgovini ljudima i krijumčarenjem ljudima, pod uslovom da takve radnje ozbiljno štete vitalnim interesima BiH,
6. kad je državljanin osuđen pravosnažnom presudom suda u BiH za krivično djelo koje proizilazi iz aktivnosti koje se razlikuju od onih iz tač. 4. i 5. ovog člana, a koje ozbiljno štete vitalnim interesima BiH.

Datum prestanka

Član 24.

1. državljanstvo BiH prestaje otpustom, odricanjem ili oduzimanjem sa danom slanja obavijesti licu na koje se pravna odluka odnosi.
2. ako mjesto prebivanja takvog lica nije poznato ili ne može biti potvrđeno, BiH državljanstvo prestaje danom objavljivanja u službenom glasilu BiH.
3. obavijest će se objaviti u službenim glasilima Entiteta.
4. državljanstvo BiH prestaje čl. 17. i 18. ovog zakona na dan kada lice koje je u pitanju stekne državljanstvo druge države.

IV – POGLAVLJE

Odnosi između državljanstva BiH i državljanstva Entiteta

Član 25.

Za lica koja imaju BiH državljanstvo u skladu sa čl. 6., 7. i 8. smatra se da već imaju državljanstvo jednog od Entiteta.

Član 26.

Sve odluke o sticanju i prestanku državljanstva koje donose Entiteti ili Bosna i Hercegovina moraju se donijeti u skladu sa čl. 30. i 31.

Član 27.

Lice koje izgubi državljanstvo jednog Entiteta, a ne stekne državljanstvo drugog Entiteta gubi državljanstvo BiH. Lice koje izgubi državljanstvo BiH istovremeno gubi i državljanstvo Entiteta.

Član 28.

1. Dijete koje BiH državljanstvo stiče porijeklom ili potpunim usvojenjem, u skladu sa članom 8., stiče državljanstvo Entiteta roditelja ili usvojioca koji posjeduju BiH državljanstvo.
2. Ako roditelji ili usvojioci imaju državljanstva različitih Entiteta, dijete će:
 - a. steći državljanstvo Entiteta u kojem je rođeno, i
 - b. ako je rođeno u inostranstvu, dijete će:
 - i. steći državljanstvo Entiteta kako je to dogovoreno među roditeljima, ili
 - ii. ako dogovor nije postignut, dijete će steći:
 - u slučaju sticanja porijeklom, državljanstvo Entiteta roditelja koji je u diplomatsko-konzularnom predstavništvu Bosne i Hercegovine upisao dijete u matičnu knjigu rođenih, ili
 - u slučaju sticanja potpunim usvajanjem, državljanstvo Entiteta u kojem ima prebivalište u BiH, ili ako mjesto prebivališta ne postoji, državljanstvo Entiteta roditelja koji je podnio molbu za upisivanje djeteta.
3. Dijete koje stiče BiH državljanstvo prema članu 7. stiče državljanstvo Entiteta u kojem je rođeno ili nađeno.

Član 29.

Nakon promjene mjesta prebivališta sa teritorije jednog Entiteta na teritoriju drugog Entiteta, državljanstvo Entiteta se takođe mijenja ako to lice želi, pod uslovom da do promjene dođe nakon što ovaj zakon stupi na snagu.

V – POGLAVLJE

Procedura

Član 30.

1. Odluke o sticanju ili prestanku državljanstva BiH donosi Ministarstvo civilnih poslova BiH, osim odluka koje se donose u skladu sa čl. 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 21., 22. i 23., stav 1. tač.1., 2. i 3.
2. Odluke prema čl. 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 21., 22. i 23. stav 1. tač. 1., 2. i 3. donose kompetentne vlasti entiteta.
3. Odluke prema članu 13. donosi konczynsom Savjet ministara BiH.

Član 31.

1. Odluke iz člana 30., stav 2., izuzev odluka donesenih u skladu sa čl. 6., 7. i 8., moraju se poslati Ministarstvu civilnih poslova i komunikacija BiH u roku od tri sedmice od datuma donošenja odluke.
2. Odluka kompetentne vlasti Entiteta stupa na snagu dva mjeseca nakon slanja Ministarstvu civilnih poslova i komunikacija BiH, ukoliko Ministarstvo ne odredi da nisu ispunjeni uslovi iz čl. 9., 10., 11., 12., 21., 22. i 23. U tom slučaju nadležni moraju uputiti slučaj kompetentnoj vlasti Entiteta radi ponovnog razmatranja. Odluke donesene prema čl. 6., 7. i 8. stupaju na snagu nakon registracije od strane nadležnog organa.

3. Ako nakon ponovnog razmatranja, ostane spor između kompetentnih vlasti Entiteta i BiH, onda se slučaj mora uputiti Ustavnom sudu u skladu sa članom VI 3. Ustav BiH na konačnu odluku.

Član 32.

Molba za sticanje, odricanje ili otpust iz državljanstva BiH mora se neposredno podnijeti vlastima navedenim u členu 30., ili ako podnosilac živi u inostranstvu, putem diplomatsko-konzularnog predstavništva BiH.

Član 33.

1. Nadležni organi iz člana 30. moraju riješiti molbu u periodu od 60 dana od primanja uredne prijave. Odluke o odbijanju prijave za sticanje ili otpust ili odluke da se oduzme državljanstvo, moraju sadržavati razloge u pisanoj formi.

2. Zainterosovana lica mogu pokrenuti upravni spor protiv odluke iz prethodnog stava.

VI – POGLAVLJE**Dokazivanje BiH državljanstva****Član 34.**

Državljanstvo BiH i državljanstvo Entiteta se dokazuje uvjerenjem o državljanstvu BiH i uvjerenjem o državljanstvu Entiteta ili pasošem Bosne i Hercegovine.

Član 35.

1. Uvjerenje o državljanstvu BiH i državljanstvu Entiteta izdaje organ koji vodi matičnu knjigu rođenih.

2. Državljanstvo se upisuje u matičnu knjigu rođenih bez posebne odluke kada se utvrdi da to lice ispunjava uslove sticanja prema čl. 6., 7. i 8.

3. U slučaju da organi vlasti iz stava 1. ovog člana bez osnove odbiju da izdaju uvjerenje o državljanstvu BiH, Resorno ministarstvo Entiteta ili Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija BiH izdaju uvjerenje o državljanstvu licu o kome je riječ na osnovu dokumentovanih podataka koje posjeduje Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija i nadležni organ Entiteta u okviru svojih nadležnosti. U slučaju spora između nadležnih organa Entiteta i BiH, predmet se upućuje Ustavnom sudu u skladu sa članom VI 3. Ustava BiH.

4. Kada su dokumentovani podaci koji se odnose na državljanstvo nedostupni ili ih državljani Bosne i Hercegovine ne mogu pribaviti u razumnom vremenskom periodu, nadležni organi pomenuti u prethodnom stavu će dozvoliti takvim licima da pribave ove podatke na drugi način, uključujući i izjave date od strane tih lica ili za njih.

5. Kompetentni organi u entitetima će u pojedinačnim slučajevima dostaviti Ministarstvu civilnih poslova i komunikacija tražene informacije iz evidencije pomenute u stavu 1.

Član 36.

1. Uvjerenje o državljanstvu se izdaje na obrascu koji sadrži slijedeće elemente:

- 1) naziv "Bosna i Hercegovina" i naziv Entiteta,
- 2) naziv organa vlasti iz člana 35. koji je izdao ovo uvjerenje,
- 3) "Uvjerenje o BiH državljanstvu",
- 4) naznake o pripadajućem državljanstvu Entiteta,
- 5) ime i prezime lica kojem je uvjerenje izdato, ime jednog roditelja i njegovo državljanstvo, datum i mjesto rođenja,
- 6) dokazi na osnovu kojih je uvjerenje izdato,

7) datum i mjesto izdavanja, pečat nadležnog organa i potpis odgovornog lica.

2. Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija BiH određuje oblik obrasca iz prethodnog stava ovog člana.

VII – POGLAVLJE**Prelazne i završne odredbe****Član 36a.**

Izuzetno od odredbi člana 23. Zakona o državljanstvu BiH ("Službeni glasnik BiH", br. 4/97, 13/99 i 6/03), na osnovu kojih se državljanstvo može oduzeti u konkretnim slučajevima, državljanstvo će se oduzeti na period koji ističe 1. januara 2008. godine u slučajevima u kojima je državljanstvo Bosne i Hercegovine stečeno pomoću prevare, lažnih informacija ili skrivanjem bilo koje relevantne činjenice koja se može odnositi na podnosioca zahtjeva (član 23. tačka 1.).

Član 37.

Sva lica koja su bila državljani Republike Bosne i Hercegovine neposredno prije stupanja na snagu Ustava, uključujući i sva lica koja su bila državljani R BiH do 6. aprila 1992. godine, su državljani Bosne i Hercegovine, dok će se državljanstvo lica naturalizovanih u periodu između 6. aprila 1992. i stupanja na snagu Ustava odrediti u skladu sa čl. 40. i 41.

Član 38.

1. Sva lica koja su državljani BiH u skladu sa ovim zakonom i koja su na dan 6. aprila 1992. godine bila nastanjena na teritoriji koja sada pripada jednom od Entiteta se smatraju državljanima tog Entiteta, izuzev ako nemaju stalno prebivalište u drugom Entitetu, u kojem slučaju se smatraju državljanima toga Entiteta.

2. Sva lica koja su državljani BiH u skladu sa ovim zakonom i koja žive u inostranstvu na dan kad ovaj zakon stupa na snagu smatraju se državljanima entiteta u kojem su imala stalno boravište prije 6. aprila 1992. godine, ukoliko se stalno ne nastane u drugom entitetu ili izaberu državljanstvo drugog entiteta. Uslovi i procedura za promjenu državljanstva entiteta po izboru urediće se sporazumom između entiteta koji će se unijeti u entitetske zakone o državljanstvu. Pravo na izbor se može ostvariti samo u roku od 9 mjeseci od dana zaključivanja spomenutog međuentitetskog sporazuma.

3. Sva lica koja su bila državljani bivše SFRJ i koja su se u vremenu između 6. aprila 1992. godine i stupanja na snagu ovog zakona stalno nastanila na teritoriji jednog od Entiteta i koja na toj teritoriji imaju neprekidno prebivalište u trajanju od dvije godine nakon stupanja na snagu ovog zakona, nakon podnošenja zahtjeva dobiće državljanstvo tog Entiteta i Bosne i Hercegovine.

4. Sva lica koja su bila državljani bivše SFRJ i koja se u vremenu između dana stupanja na snagu ovog zakona i 31. decembra 1998. godine stalno nastane na teritoriji jednog od Entiteta i koja na toj teritoriji imaju neprekidno prebivalište u trajanju od tri godine, nakon podnošenja zahtjeva dobiće državljanstvo tog Entiteta i Bosne i Hercegovine. Pravo na odluku može se ostvariti u roku jedne godine od isteka navedenog trogodišnjeg perioda.

Član 39.

1. Sva lica koja su prije stupanja na snagu ovog zakona dobrovoljno stekla drugo državljanstvo gube državljanstvo BiH, ukoliko se za 15 godina od dana stupanja na snagu ovog zakona, ne odreknu drugog državljanstva, osim ako nije drugačije određeno bilateralnim sporazumom, odnosno sporazumima. Odricanje državljanstva se ne traži ako to nije dozvoljeno ili se ne može razumno zahtijevati.

2. Savjet ministara Bosne i Hercegovine će predložiti Predsjedništvu sklapanje bilateralnih sporazuma iz stava 1. sa susjednim zemljama u roku od šest mjeseci nakon stupanja na snagu ovog zakona.

Član 40.

1. Osnovaće se Komisija u roku od dva mjeseca nakon stupanja na snagu ovog zakona koja će razmotriti status lica naturalizovanih poslije 6. aprila 1992. godine i prije stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine, kako je navedeno u članu I 7. c) Ustava.

2. Komisija se sastoji od devet članova, dva Bošnjaka, dva Hrvata, dva Srbina, kao i trojice predstavnika koji nisu državljani Bosne i Hercegovine ili susjedne zemlje. Sve članove Komisije imenuje Savjet ministara. Međunarodni predstavnici se imenuju uz konsultacije sa Ministarskim komitetom Savjeta Evrope.

3. Komisija dva puta godišnje podnosi izvještaj o svojim raspravama i odlukama Parlamentarnoj skupštini. Komisija mora dati ostavku ako joj u bilo koje vrijeme oba Doma Parlamentarne skupštine izglasaju nepovjerenje.

4. Osamnaest mjeseci nakon osnivanja Komisije Parlamentarna skupština će razmotriti njen mandat i nadležnost.

Član 41.

1. Komisija razmatra pojedinačne zahtjeve za državljanstvo po osnovu naturalizacije odobrene u periodu navedenom u članu 40., stav 1. U tom cilju ona razmatra podatke koje dostavi lice o kome se radi, kao i proceduralnu ispravnost.

2. Na zahtjev Komisije, lica o kojima se radi i nadležni organi BiH i Entiteta moraju joj dostaviti sve potrebne informacije u roku koji Komisija odredi.

3. Ako se lice o kome se radi ne povinuje zahtjevu za dostavom informacija iz stava 2., Komisija mu može oduzeti državljanstvo.

4. Ukoliko Komisija utvrdi da se propisi koji su bili na snazi na teritoriji Bosne i Hercegovine u vrijeme naturalizacije nisu primjenjivali i ako je jasno da je podnosilac zahtjeva bio svjestan da ne ispunjava uslove naturalizacije, on gubi državljanstvo Bosne i Hercegovine ukoliko time ne ostaje bez državljanstva.

Ako ovakvo lice, do trenutka kada Komisija donese odluku, ispuni uslove za naturalizaciju ili olakšanu naturalizaciju definisanu ovim zakonom, smatra se državljaninom Bosne i Hercegovine u skladu s ovim zakonom.

5. Komisija donosi odluke konsenzusom. U slučaju da se ne može postići konsenzus, odluku donose međunarodni članovi konsenzusom.

6. Odluka Komisije stupa na snagu na dan kada stranka primi pismeno obavještenje o njoj. Ako se ovo obavještenje ne može uručiti stranci, odluka stupa na snagu danom objavljivanja u službenim glasilima Bosne i Hercegovine i Entiteta.

Član 42.

Svi zakoni i propisi donešeni na osnovu njih, a koji regulišu pitanja državljanstva BiH prestaju da važe na dan stupanja na snagu ovog zakona.

Član 43.

Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija Bosne i Hercegovine će donijeti ili uskladiti propise za sprovođenje ovog zakona u roku od 45 dana nakon stupanja na snagu ovog zakona. Nadležni organi Entiteta će najkasnije 45 dana nakon toga donijeti propise o državljanstvu koji će biti usklađeni sa ovim zakonom.

Član 44.

Ovaj zakon stupa na snagu osam dana nakon dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a objaviće se i u službenim glasilima entiteta.

PS BiH broj 24/99

27. jula 1999. godine

Sarajevo

Predsjedavajući

Predstavničkog doma

Parlamentarne skupštine BiH

dr. **Izet Žigić**, s.r.

Predsjedavajući

Doma naroda

Parlamentarne skupštine BiH

mr. **Mirko Banjac**, s.r.